

SYLABUS
dotyczy cyklu kształcenia 2024/25-2026/27
(skrajne daty)
Rok akademicki 2024/25

1. Podstawowe informacje o przedmiocie

Nazwa przedmiotu	Rzeźba
Kod przedmiotu*	10
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Instytut Sztuk Pięknych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Sztuk Pięknych
Kierunek studiów	Sztuki Wizualne
Poziom studiów	Studia pierwszego stopnia
Profil	Ogólnoakademicki
Forma studiów	Studia stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	I rok (1, 2 semestr)
Rodzaj przedmiotu	Kierunkowy
Język wykładowy	Polski
Koordinator	dr hab. Jerzy Kierski prof. UR
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	sem. 1: dr hab. Jerzy Kierski prof. UR, dr Katarzyna Woźniak sem. 2: dr hab. Jerzy Kierski prof. UR, dr Katarzyna Woźniak

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
1				90					4
2				90					4
razem				180					8

* - godziny realizowane w ramach rozszerzenia przedmiotu

1.2. Sposób realizacji zajęć

✓ zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)
zaliczenie z oceną w sem.: 1, 2
egzamin w sem. : 2

2. Wymagania wstępne

Student powinien posiadać podstawowe umiejętności obserwowania bryły w przestrzeni, oceniać wizualnie jej proporcje, relacje z innymi kształtami, zwracać uwagę na wyporność i wklęsłość formy. Powinien wykazywać się podstawową umiejętnością studiowania z natury oraz potrafić interpretować obserwowane zjawiska zgodnie z zadaniem określającym rodzaj formy czy kompozycji np. analityczne lub syntetyczne przedstawianie formy. Powinien posiadać podstawową wiedzę na temat technologii rzeźbiarskich oraz umiejętności posługiwania się narzędziami, a także znajdować relacje pomiędzy technikami rzeźbiarskimi a innymi technikami plastycznymi.

3. cele, efekty uczenia się, treści Programowe i stosowane metody Dydaktyczne

3.1 Cele przedmiotu

C1	Zaznajomienie studenta z podstawowymi zagadnieniami sztuki rzeźbiarskiej
C 2	Student będzie potrafił, po wnikliwej analizie i obserwacji natury, właściwie dobierać środki wyrazu w zakresie rzeźby do realizacji własnego zamierzenia twórczego.
C 3	Będzie posługiwał się swobodnie warsztatem rzeźbiarskim ,właściwie dobierał materiały do realizacji własnego zamierzenia twórczego.
C4	Zaznajomienie studenta z technologią odlewu gipsowego, jako podstawową metodą utrwalenia rzeźby wykonanej z gliny ceramicznej

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Potrafi po zapoznaniu się na etapie poszczególnych ćwiczeń wykonywanych w różnych technikach właściwie rozpoznawać charakter i możliwości, które posiadają poszczególne materiały stosowane w twórczości rzeźbiarskiej. Student zdobywa wiedzę z obszaru projektowania związanego z przedmiotem rzeźba. Jest w stanie zdobyć wiedzę na temat technologii związanej z wielością technik rzeźbiarskich. Swobodnie dobiera odpowiednie materiały do realizacji swoich prac oraz zapoznał się z bogatym warsztatem rzeźbiarskim .	K_W01
EK_02	Student zdobywa wiedzę z obszaru projektowania z przedmiotu rzeźba. Realizując ćwiczenia opartej na własnej inwencji w odniesieniu do zadanego tematu ,zdobywa praktyczną wiedzę w sferze projektowania formy. Potrafi dobrać środki wyrazu dla wyrażenia własnej koncepcji.	K_W05
EK_03	Posiada świadomość ,że pracując nad poszczególnymi ćwiczeniami wykonywanymi w różnorodnych technikach i ograniczonym konkretnym zagadnieniem , korzysta z zasobów własnej wrażliwości, wyobraźni i ekspresji.	K_U01
EK_04	Tworzy prace w oparciu o klasyczny warsztat rzeźbiarski	K_U02

	poszukując nowych rozwiązań technologicznych i formalnych. Warsztat stanowi dla niego inspirację w tworzeniu własnego języka plastycznego. Rozwijając wyobraźnię przestrzenną potrafi wyrazić w dziele rzeźbiarskim pojęcia abstrakcyjne w realnym świecie nie istniejące (np. stan emocjonalny)	
EK_o5	Posługuje się wprawnie narzędziami warsztatowymi niezbędnymi do realizacji rzeźb o małym i dużym formacie, szkiców rzeźbiarskich , rzeźb w różnorodnych technikach oraz uzupełnia tę wiedzę o wizualizacyjne formy realizowane w programach projektowych.	K_Uo3
EK_o6	Dąży do rozwoju swoich umiejętności warsztatowych mając świadomość niedostatków w tej dyscyplinie sztuki.	K_Ko1

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Nie dotyczy

B. Problematyka ćwiczeń, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Kompozycja polegająca na przenikaniu 2-3 brył geometrycznych o zróżnicowanych charakterach- graniaste, kuliste. Celem zadania jest zaznajomienie studenta z podstawowym materiałem do modelowania- gliną ceramiczną

2. Szkice rzeźbiarskie z postaci oparte na pracy z modelu. Wnikliwa obserwacja podstawowych elementów konstruujących formę tj. proporcje, kierunki, konstrukcję i charakter modelu.

3.Studium modelu. Praca studyjna z postacią ludzką. Bardziej wnikliwa analiza niż w poprzedzających ćwiczeniach szkicowych opartych na pracy z modelem. Podstawowe elementy konstruujące formę jak proporcje, kierunki , charakter wyporności są uzupełnione o bardziej wnikliwą i dogłębną analizę ciała ludzkiego.

4.Studium portretowe w oparciu o modelu. Na bazie wcześniejszych doświadczeń rzeźbiarskich, w tym ćwiczeniu należy już zwrócić uwagę na budowę głowy, czaszki, proporcje które w efekcie doprowadzają do uzyskania podobizny do portretowanego

5.Płaskorzeźba o tematyce odnoszącej się do motywów ukazywanych w innych dziedzinach sztuki. Popularne motywy wykonane w technice grafiki, czy też malarskiej stają się punktem wyjścia do realizacji ćwiczenia. Studenci swobodnie interpretują motywy dwuwymiarowe na przestrzenność płaskorzeźby .

6. Kompozycja dowolna o charakterze syntetycznym lub analitycznym. Swobodna kompozycja , której celem jest sprowokowanie studentów do swobodnej , osobistej wypowiedzi artystycznej, która oparta będzie na wrażliwości, naturalnej ekspresji każdego ze studentów dopełnioną wiedzą i umiejętnościami, które zdobyli w trakcie poprzednich zajęć.

3.4 Metody dydaktyczne

Korekta indywidualna i zbiorowa, konsultacje, pokaz reprodukcji, dyskusje inspirowane wybranymi zagadnieniami dotyczącymi współczesnych zjawisk w kulturze, elementy wykładu.
Zadania są realizowane zarówno w pracowni, jak i jako ćwiczenie domowe, czy wymagające zajęć w plenerze.
Ćwiczenia z wyobraźni oparte są na wielokrotnej korekcie poprzedzającej realizację.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Formy zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	Obserwacja studenta na zajęciach, jego zaangażowania w realizację ćwiczeń.	Lab.
EK_02	Korekta indywidualna oraz podsumowująca korekta wspólna pod koniec zajęć.	Lab.
EK_03	Przeglądy semestralne.	Lab.
EK_04	Obserwacja w trakcie zajęć.	Lab.
EK_05	Korekta indywidualna oraz obserwacja w trakcie zajęć.	Lab.
EK_06	Obserwacja studenta na zajęciach, jego zaangażowania w realizację ćwiczeń.	Lab.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Ocena bardzo dobra

- realizuje wszystkie przewidziane programem zadania na bardzo wysokim poziomie artystycznym
- wykazuje świadomość identyfikowania problemów formalnych wynikających z analizy i interpretacji dzieła rzeźbiarskiego
- poszerza swoją wiedzę z zakresu przedmiotu w indywidualnym zakresie
- wykazuje się wzorową frekwencją i aktywnością podczas zajęć.

Ocena plus dobra

- wykazuje się dużą kreatywnością w realizacjach rzeźbiarskich
- przygotowuje projekty świadczące o jego zaangażowaniu i wysokiej świadomości plastycznej
- bierze czynny udział w dyskusjach podczas przeglądów
- wykazuje się wysoką frekwencją i aktywnością podczas zajęć.

Ocena dobra

- wykorzystuje umiejętności warsztatowe do zdefiniowania swojej wypowiedzi artystycznej
- bierze udział w dyskusjach podczas przeglądów
- uczestniczy w co najmniej 2/3 ogólnego wymiaru zajęć
- świadomie kreując własną wypowiedź artystyczną
- wyróżnia się swoją techniką organizacji warsztatu na tle grupy.

Ocena plus dostateczna

- nadaje swoim pracom indywidualny wyraz
- wykazuje się znajomością technicznych podstaw rzeźby
- jest aktywny podczas zajęć i zaangażowany w realizacje zespołowe.

Ocena dostateczna

- w podstawowym stopniu spełniać określone kryteria
- w stopniu poprawnym realizuje ćwiczenia
- uczestniczyć w co najmniej ½ ogólnego wymiaru zajęć;

Ocena niedostateczna

- nie spełnia kryteriów określonych wymaganiami wstępnymi
- uczestniczył w mniej niż 1/3 ogólnego wymiaru zajęć
- **nie wykazuje postępu w realizowanych zadaniach.**

Egzamin – przegląd końcowy**5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS**

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	180
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	5
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	45
SUMA GODZIN	230
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	8

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	Nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	Nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Bammes G. „Anatomia człowieka dla artystów”, Warszawa 1995
Kotula A., Krakowski P., „Rzeźba współczesna”, Warszawa 1985
Michajlik A., Ramontowski W., „Anatomia i fizjologia człowieka”, Warszawa 2006
Osęka A., Srodzki W., „Współczesna rzeźba polska”, Warszawa 1977
Clark K., „Akt, studium idealnej formy” Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe PWN 1998

Literatura uzupełniająca:

Albumy i katalogi z wystaw dotyczące literatury przedmiotu

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej